

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 274.

Tolste Session.

66de Møde.

Torsdagen den 20de December Kl. 1.

(Fortsat.)

J. A. Hansen (fortsat): Dette viser altsaa, at det berøber paa at faae det virkelige retfærdigt Syn bragt tilstede, for at Bestemmelsen i § 5 kan faae noget Virkeligt at bethyde. — § 7 har gjort en Forandring i Lovudkastet saaledes, som det blev forelagt af Regjeringen, idet man efter den ikke vil indrømme en Fæsters Enke Ret til at blive ved Fæstet, naar hun indgaaer Ægteskab paany, med mindre den Mand, som hun agter at indtræde i Ægteskab med, kan faae Fæste paa Gaarden hos Godseieren. Jeg vil her holde paa Udkastets Bestemmelse, thi den er ligefrem rigtig; alt det Andet, som her er foreslaaet, kan, som sagt, see meget godt ud paa Papiret, men i mange Forhold, og navnlig i dette, maa man virkelig ikke altfor meget lade sig paavirke af det Smukke, der staaer paa Papiret; thi vi kjende jo alle meget godt, hvorledes det stiller sig i det virkelige Liv. Det, der er ligefrem klart og reent, kan man tage, det veed man, hvad er; men saadanne Bestemmelser som de, der her ere anførte, have ikke saa meget at bethyde. — I § 8 er der den Bestemmelse, at den Ret, der ved forskjellige Lovbestemmelser er givet en Godseier til help under Fæstets Værdighed at kunne tage Jord bort til Skovplantning og i andre Henseender, skulde ophøre for enhver Gaard, der i Fremtiden efter denne Lov blev bortfæstet. Der maa jeg bestemt mene,

at der ikke vil kunne siges noget Alvorligt eller Grundet imod, om man indskrænker dette Forbud til alt Fæstegods og ikke indskrænker det til det, der bortfæstes, efterat denne Lov er udkommen, naar man sierer til forsaavidt ikke selve Fæstebrevet indeholder Bestemmelser, der stride derimod. Man er berettiget til ved en Lov at forandre, hvad der er bestemt i en anden Lov, og kun det gjør man ved det antydede Forbud. Naar derimod en Godseier, foruden at holde sig til de almindelige Lovbestemmelser, tillige i Fæstebrevet har taget en Reseryation i denne Retning, skal man ikke stræbe hen til at støde det omkuld, der saaledes er optaget i Fæstebrevet. Naar som sagt Bestemmelsen ikke findes optagen i Fæstebrevet, og Forholdet saaledes ikke maa opfattes som en privat Record mellem Fæstereit og Eier, men alene støtter sig paa de almindelige Lovbestemmelser, kan en ny Lov uden Betænkelighed forandre den tidligere gjældende, saasnart man af andre Grunde finder det hensigtsmæssigt at forandre den. — Egeledes mener jeg, at en Bestemmelse maa komme ind her eller et andet Sted, som slog fast, og det mener jeg er det første Skridt, naar man vil ind paa en Reform i Fæstevæsenet. — hvad der for Dieblisset hører til et Fæstested, saaledes at man siger, at en Godseier ikke ved Fæsteledighed skal kunne borttage forskjellige Stykker af Gaardens Tilliggende til Et eller Andet og derpaa bortfæste det Dyrige. Vil man ind paa en Reform, saa skal det fra først af blive slaaet fast, hvad der nu skal regnes for Fæstegods, og lad os ikke lade saadanne Lovbestemmelser bestaa, som tidligere have kunnet gives uden